

Предсѣд.: Обвиняемый Св. Миларовъ, ще ви се даде възможность; ще ви се прочетатъ нѣкои отъ вашитѣ документи, които се намиратъ при дѣлото, (Миларовъ: Именно това моля) но за сега вие ще се запитате отъ г. Прокурора по нѣкои въпроси за разяснение на дѣлото, тъй щото ще отговаряте на тия въпроси.

Прокурора: Г-нъ Миларовъ, азъ забѣлѣзвамъ вашитѣ затруднения, за туй ще ви питамъ само за нѣкои прости факти да ли сж биле или не, да ми отговаряте общо, а не подробно.

Когато бѣхте въ Руссия, правихте ли съ поручикъ Василиева, Константинъ Попова и Мусевича заговоръ, да убиеете Господаря?

Подс. Миларовъ: Правили сме.

— При какви обстоятелства стана това, не можете ли ни расправи?

— Въ този часъ не мога да отговарямъ. Бждете милостиви, втори пѣтъ ви моля, дайте ми врѣме, да се расправимъ малко съ моя защитникъ и тогава ще ви изложимъ работата много лѣсно и ясно.

— Биле ли сте нѣкога въ Централната гостилница, въ Одесса № 59 на засѣданне, съ цѣль да размислите за убийството на Господаря?

— Билъ съмъ.

— Кои присѣдтествуваха тамъ?

— Мусевичъ, К. Поповъ, Юрданъ Бѣловъ (чии ми се) и азъ бѣхъ.

— Кой ви побуди да направите заговоръ противъ особата на Господаря?

— Не съмъ приготвенъ да отговарямъ на тоя въпросъ. Моята цѣль бѣше, както е изложена въ дневника и както може да се забѣлѣжи отъ всичкия животъ на Свѣтослава Миларова, въ висша стѣпенъ самопожертввателна, идеална. Допускамъ, че може да съмъ се лѣгалъ, но лѣгалъ съмъ се като човѣкъ, както казва Агринъ въ Шекспировий Юлий Цезаръ, лѣгали сме се, именно като хора.

— Г-нъ Миларовъ, вие може да сте много идеаленъ, но ний сме реални. Моля да обясните на сѣда, билъ ли е тогава въ гостилницата капитанъ Бѣловъ?

— Земахте ли кѣтва, че ще изпълните заговора?